ОКР. ВИ ЛИТЕРАТ. Дел
гр. ТЪРНОВО

НОВА ЕПОХАЛНА ПОБЕДА НА ГЕНИЯ НА СЪВЕТСКИЯ НАРОД

ПЪРВИЯТ ГРУПОВ ПОЛЕТ НА КОСМИЧЕСКИ КОРАБИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVIII. бр. 97 (1696) | В. Търново, вторник, 14 август 1962 г. | Цена 2 стотинки

МАИОР АНДРИЯН ГРИГОРИЕВИЧ НИКОЛАЕВ — ПОДПОЛКОВНИК ПАВЕЛ РОМАНОВИЧ ПОПОВИЧ

СТИХОРЕПОРТАЖ

Летен ден.
Във града все тъй бързаха хора,
Двайсетина дечица наблизо край мен
във градинката тичаха, спореха. . .
Беше ден, като ден.
Поливачът пак ръсеше храстите.
Горе в синия, роден копринен десен
ято птици простора опасваше. . .
Автобуси два спряха. Отминаха
два „Москвича" — за Варна
навярно.
Две жени от чешмичката пийнаха,
а отсреща там две се скараха.
Беше ден. Беше обеден час.
Изведнаж песента от колоната секна:
— Съобщение на ТАСС! . . .
— Космонавт 3! „Ура!" от градинката екна,
заискряха очи.
спря кавгата отсреща. . .
Мълчим! . .
Беше душно, горещо,
а не стана ли някак по-друго,
по-хладно! . . .
Извършен бе третият подвиг,
третото чудо
грамадно!

* * *

И днес е съда синевата.
И днес прежаря слънцето, пече.
И днес със вчерашната вест сме сляти
пак тече
токът от коли и хора.
В градинката пак детските гласчета
кречетат —
огласят, спорят.
Неделя е. Тук с ранци на път,
там с чанти от пазар се връщат.
Една старица внучето прегръща
и снима се за спомен скъп.
А под колоната край нас
все има хора,
слушат,
пушат
и говорят;
и все за бюлетините на ТАСС.
Под мишницата с едра диня
един младеж със риза синя
върви и леко си подсвирва,
но. . . спря и се омирва.
Натрупаха се минувачи
в колоната очи вторачили. . .
— Извънреден бюлетин! . . .
Слушаме.
Нова вест!
— Днес. . . —
Четвърти кораб!
Четвърти подвиг е извършен!
Два лебеда сега в простора
летят над нашата планета!
О, светъл,
мил, неземен ден!

Илия МОНОВ

Безпримерен подвиг

В историята на човечеството влизат нови, велики събития. Груповият полет на съветските космонавти Николаев и Попович открива нови, неизследвани пътища за групово летене и осъществяване на връзка с безкрайните и вечни простори на всемира. Всяко честно човешко сърце, както и моето, се изпълват със законна гордост от това, че новото велико постижение на човешкия гений е дело на творческия и непрекъснат растеж на съветската наука.

Новото и велико постижение още един път по безспорен начин потвърждава неоспоримите преимущества на съветската наука и техника

Груповият полет на космонавтите Николаев и Попович вдъхновява и окриля трудещите се от социалистическия лагер за още по-големи успехи в изграждането на социализма. Те са спокойни, че имат такъв велик брат и приятел, който държи световното първенство в овладяването на космическото пространство и им осигурява надеждна и сигурна отбрана против ония, които забравят поуките от историята.

Аз изразявам чувствата на голямата радост на целия наш производствен колектив от това епохално събитие и уверявам, че ние ще преизпълним нашето обещание, дадено в чест на Осмия конгрес на БКП и ще завоюваме още по-големи успехи. За това ни вдъхновява и безпримерният подвиг на космонавтите Николаев и Попович.

Христо К. Радев
директор на ДИП „В. Мавриков" — Търново

☆ ☆ ☆

Двойна радост

Във връзка с подвига на съветските космонавти Николаев и Попович, представител на редакцията се срещна с нашия съгражданин заслужилия артист и лауреат на Димитровска награда Димитър Панов, понастоящем актьор в Пловдивския народен театър, и го помоли да сподели с читателите мислите и чувствата, които изпитва сега.

— Не може да има човек, който да не се възхищава от огромните постижения на Съветския съюз и особено от последните прояви на учените от великата страна, отправили в простора двата гиганта „Восток — 3" и „Восток — 4".

Щастливи сме, че сме свидетели на голям подвиг, в който героизмът, науката и себеотрицанието вървят ръка за ръка и проправят пътища във Вселената.

Съветските космически полети служат на делото на мира. Това е подчертавано неведнаж.

За мен подвигът на съветските космонавти Николаев и Попович е двойна радост, защото по едно щастливо стечение на обстоятелствата той съвпадна с удостояването ми от Президиума на Народното събрание със званието „Заслужил артист". Особена е радостта ми, че тия две вести ме завариха в родния ми град Велико Търново.

☆ ☆ ☆

Близък е полетът към Луната

— Голямата вест за изстрелване на космически кораб „Восток — 3", пилотиран от гражданина на нашата велика страна Андриян Григориевич Николаев, научихме в чудния град Търново, — говори Борис Маркович Чирковский, водач на група съветски туристи от Ленинград, които пътуват за Варна.

— Особено приятно е за нас да чуем такава вест в слънчева България и да поделим тая радост със скъпи братя. Новият полет в Космоса е голямо завоевание на нашата наука и техника и е гордост за целия социалистически лагер. В тия мигове на голяма радост ние се сливаме с Родината и се гордеем с нея — завърши другарят Чирковский.

— Близък, близък е денят, когато човек, съветски човек ще полети и към Луната — намесва се и друг съветски гражданин, Константин Григориевич Соловьов.

С особено възхищение

Радостната вест долетя и в с. Алеково. С особено възхищение и интерес всички жители, от най-стария до най-младия, следят новините за протичането на полета.

„Ние сме още веднаж възхитени от съветската наука, от факта, че синевете на Комунистическата партия учудват света." — казват те.

Импулсирани от новината, алековчани се борят за изпълнението на всички задачи в областта на селското стопанство.

Ат. Божанов

В ИМЕТО НА МИРА

СВЕТЪТ АХНА отново, когато на 11 август етерът разнесе новината за изстрелването на новия космически кораб-спътник „Восток—3", пилотиран от летеца-космонавт майор Андриян Григориевич Николаев. Новата епохална победа на съветската наука и техника прикова вниманието на народите от целия свят.

Някои среди на Запад, на които не отърва да признаят огромното превъзходство на Съветския съюз, побързаха да премълчат това колосално събитие, а други — да го омаловажат. Кореспондентът на ЮПИ от Лондон съобщава: "Експертите по съветските въпроси подчертават, че изстрелването на третия съветски космически кораб не оправдава досегашните догадки, че Русия готви нещо сензационно и ще пусне двама души в орбита наведнаж."

Какво ли е съобщил в неделя, на 12 август, този кореспондент, когато е узнал изумителната новина, че в Космоса лети четвърти съветски космически кораб „Восток—4" с летеца-космонавт подполковник Павел Романович Попович, че двата космически кораба се движат близко един до друг в почти една и съща орбита, че са установили връзка помежду си и със Земята, че това е първият в света групов, координиран полет на космически кораби? Вероятно „експертите", на които се позовава, ще поправят прибързаното си заключение

Сега около Земята летят двама съветски космонавти, двама съветски граждани, единият от които чуваш, а другият — украинец. Летят двама комунисти, които множат славата на първите в света космонавти Юрий Гагарин и Герман Титов, слава на могъщия Съветски съюз, на социалистическия строй.

Новият огромен научен подвиг е голяма крачка към скорошното осъществяване на мечтата на човека за по-далечни космически рейсове. Не е далеч денят, когато съветски космически кораби от поредицата „Восток" ще полетят към Луната и към други звезди. И това ще бъде подвиг не за завоюване на космически територии, не за установяване на атомни бази на Луната, за каквото бълнуват и се готвят американските империалисти. Това е подвиг за разкриване тайните на Вселената и предоставянето и в служба на човечеството.

Затова е тая радост по земното кълбо през тия дни. Затова са възгласите „Възхитително!", „Сензационно постижение!", „Епохално!", „Грандиозно!", които накараха и ония, опитали се да омаловажат изстрелването на „Восток—3", да онемеят и да се свият в черупките си.

На атомните маниаци съветският народ противопоставя своята единност и сплотеност, своята сила и могъщество, своя гений, своята дълбока хуманност, своя непоклатим социалистически строй. Възпитани и вдъхновявани от КПСС, комунистите-космонавти Николаев и Попович летят около Земята и сякаш подобно на Маяковски говорят: „Гледайте! Завиждайте! Ние сме граждани на Съветския съюз!"

Новият научен подвиг на съветския народ вдъхновява и нашия народ, който с неизмерима радост посрещна голямата новина от братския Съветски съюз. Тази новина му пришива нови мощни криле за още по-бърз полет напред към комунизма. Сега погледите са насочени към небесния простор, слухът в напрежение очаква поредното съобщение на ТАСС за полета на небесните братя Николаев и Попович. сърцето радостно тупти, а устата мълвят благодарствени слова към народа-богатир, дарил на света такава радост през тези августовски дни.

„Слава на великия съветски гений!
Слава на Комунистическата партия на Съветския съюз!"

ПОЗДРАВ ОТ СЪРЦЕ

Работниците и служителите от авиационото предприятие ТАБСО в Горна Оряховица са възхитени от съобщенията за пускането на двата космически кораба „Восток—3" и „Восток—4" в групов полет. Имайки предвид високите технически и морално-волеви качества, които трябва да притежават летателното тяло и човекът в него за групов полет в обикновения слой на атмосферата, ние не можем да не се възхищаваме от високите постижения на съветската техника и фантастичните полети на Андриян Николаев и Павел Попович в безкрайното космическо пространство.

От сърце ги поздравяваме и желаем пълен успех в изпълнение на възложените им от Великата партия на Ленин задачи.

ИЛИЕВ
началник на ТАБСО — Горна Оряховица

НАШИЯТ репортаж

НАЙ-ВЪЛНУВАЩАТА ВЕСТ

ТЯ ОБХОДИ СВЕТА за миг, разлюля го, победно прогърмя. Тя обходи света за миг, за да се запази във вечността. Отново човек в Космоса! Не човек, а вече хора в Космоса! Буен възторг, неудържима радост запали тази вест във всяко честно сърце, което жадува напредъка на човечеството.

ВНИМАНИЕ! Внимание! Съобщение на ТАСС", — гласът на говорителя пръсна новината и над притихналото в зноя на обедните часове старинно Търново. „Внимание! Внимание!" — се втурва възторженият глас из улиците, в предприятията, в магазините, учрежденията, домовете. За миг очите на тъкачките от ДИП „В. Мавриков" се откъсват от становете. Сепнати спират работниците от предприятието „Победа", „Балкан", „1-ви май". Сърцето вярно е отгатнало — така тържествено и гордо може да се говори само за голям радостен подвиг. ТАСС съобщава за нов полет на човек в Космоса. Изведнаж радостта неудържимо зашумява. Десетки ръце се протягат към радиоапаратите, но те отдавна са пуснати с пълна сила. Из залите и цеховете навред гърми ново, непознато но скъпо име — Андриян Григориевич Николаев. С нова, удвоена сила заработват ръцете. В горещия ден повея някаква свежест, някаква ведрина.

„Виж ли ти от нашите кутийки какви вести било съдено да се разнасят!" — весело си намигват работниците и работничките от Завода за малки радиоприемници и влюбено оглеждат своите рожби — готовите радиоапарати.

Да, от кутията на радиоапарата тази новина влезе при хората. Сепна се изведнаж залисаният в играта Любчо. „Ах, бабо, чуваш ли, чуваш ли?" — втурна се той в кухнята, където баба му нещо готвеше. Тя не обърна внимание на развълнувания глас на внука си. Но, когато той я хвана за ръката и тя изтърва лъжицата, двамата сърдито се погледнаха, засегнати от невниманието си един към друг.

— Е, какво си се развикал? —

— А ти пък какво си се заловила, съветски човек излетял пак в Космоса, а ти не искаш и да чуеш.

— Така ли? Ама истина е, а?!

Любчо за първи път видя баба си така бързо да тича. Тя седна при радиото, мъчеше се дори да не диша, за да чуе по-добре новината.

Така изненадана и закована на мястото си остана и Лалка Боянова, диригентката на хора при читалище „Искра", когато разтвори вратата на дежурната стая на Окръжния комитет на Комсомола. Само с една дума я посрещна др. Бъкличаров: „Чуйте!" Така тя чу за излитането на третия космонавт. Но по грейналото от радост лице пробегна сянка. „Нали казваха, че опитите с водородни бомби, ще попречат на космическите полети. Не е ли опасно за здравето на майор Николаев?" Никой не чу въпроса й.

Разпалено говорят групи младежи и девойки на улицата:

— Спомняте ли си като питали Герман Титов, дали би летял още веднаж, какво е отговорил? — не чува да разказва мургав юноша. „Да, бих летял, — казал той. — но предпочитам и други мои другари, които упорито се готвят за космически полет да изпитат това щастие." И ето, че ими вече трети щастливец. Само съветски човек може да бъде така безкористен, така от сърце да желае щастието на другите.

Възхитени са младежите от хората, които възпитава съветската страна. Те са им пример в живота и в труда.

За какво ли не говориха в този ден хората, но всичко беше свързано с това голямо събитие.

А НЕДЕЛНИЯТ ДЕН донесе нова радост. ТАСС съобщи, че на 12 август е излетял космически кораб „Восток—4" с човек на борда Павел Романович Попович. Не стихнала едната радост, възпламва нова. Осъществена е една друга мечта — за пръв път групов полет в Космоса! Там, на стотици километри, откъснати от Земята, те са заедно, във връзка са, разговарят, вълнуват се един за друг — двамата съветски космонавти Попович и Николаев! Каква велика дружба се роди в този ден — дружба в Космоса. За това разговаряха на 12 август група екскурзианти дошли в града ни. „И както ние като се срещнем ще казваме, запознахме се в Търново, така и те ще си казват: Николаев, помниш ли, сдружихме се в Космоса?" Това го говори човек на средна възраст, даже с прошарени вече коси, но е с такъв мечтателен поглед, както на юношата, който върви до него и му подвиква: „Татко, та това е като в приказките, а като помислиш, че е истина. . . Ух, как хубаво ти става!"

„Ангел Харитонов — радиотехник в Окръжната ПТТ станция" — така се представя един младеж на девойката, с която го запознават. „Е допълни де, допълни. — подхвърля другарят му, — че следваш задочно радиоинженерство.

— Ех, да, — скромно добавя Ангел.

— Радиоинженерство? Това е много интересно! — възкликва новата позната.

— Интересно е. И със зачестяването на космическите полети още по-интересни въпроси възникват за разрешаване пред тази специалност, — вече разпалено говори бъдещият специалист. — Новите космически полети — както гигантски скок прави чрез тях науката във всички свои отрасли!

ВЕЧЕР Е. Причудливо блещукат хилядите светлинки на стария престолен град. Ободрени от неделната почивка се завръщат група девойки в общежитието на ДИП „Мавриков". Звънките им гласове оттекват в скалите.

„Е-хей, беловласий Царевец! — извиква едно стройно пъргаво момиче. — Сънували ли си, сънували ли са твоите царе и боляри, че ние хората можем да правим звезди, че ще летим към Луната, към Слънцето?

Е-хей, чуйте древни старини, не е приказка, не е сън — хора летят в Космоса!"

Бл. ЙОРДАНОВА

Национален празник на Корейската народнодемократична република

На утрешния ден преди 17 години героичната Съветска армия, след като разгроми японските въоръжени сили в Далечния изток, донесе свобода и избавление на Корейската земя от многогодишното колониално иго.

След освобождението на страната от японските милитаристи в Северна Корея властта премина в ръцете на народа, който започна строителството на новия живот.

През 1948 година беше провъзгласена Корейската народнодемократична република, която стана боеви преден пост на социализма на Изток. Под ръководството на Трудовата партия корейския народ измина славен път. Като залечиха тежките рани, нанесени на страната от колонизаторите, а така също и от американските интервенти и техните южнокорейски марионетки, трудещите се на КНДР постигнаха големи успехи в социалистическото строителство.

В страната е създадено отечествено машиностроене, успешно се развива химическата промишленост, металургията, електроенергетиката.

По пътя на колективизацията премина и цялото корейско селячество. В страната завинаги е ликвидирана безработицата и нищетата, издигна се материалният и културен уровен на живота на народа. Социалистическите производствени отношения победиха във всички области на народното стопанство. Трудещите се в КНДР водят последователна борба за мир и социализъм, поддържат своите братя на юг.

Заветната мечта на корейския народ е да се обедини на мирни демократични начала. Състоялият се през септември 1961 г. IV конгрес на Трудовата партия на Корея посочи резултатите и огромните успехи, постигнати от партията и народа, начерта величествена програма за по-нататъшното процъфтяване на социалистическата родина.

С всяка измината година все повече укрепва братската дружба между КНДР, Съветския съюз и другите социалистически страни.

Въодушевен от решенията на IV конгрес на Трудовата партия на Корея, талантливият и трудолюбив корейски народ с бързината на приказния крилат кон на Чхонлим уверено върви към победата на социализма и комунизма.

ЦИФРИ И ФАКТИ

Корейската народна демократична република заема площ от 127,2 хиляди квадратни километра и има население над 9 милиона души.

* * *

Трудовата партия на Корея наброява повече от 1 милион и триста хиляди членове.

* * *

От 11 до 18 септември 1961 г. в Пхенян се състоя Четвъртият конгрес на Трудовата партия на Корея. В работата му взеха участие 1 157 делегати с решаващ глас и 73 със съвещателен.

* * *

Планът за валовата продукция в промишлеността на КНДР през 1961 г. е изпълнен 102,5 на сто. Равнището на 1960 г. е превишено с 14 на сто.

Днес добивът на електроенергия на глава от населението в КНДР е 10 пъти по-голям отколкото този в Южна Корея и значително по-висок от този в Япония.

* * *

В недрата на Корейската земя се крият богати залежи от цветни метали. На тяхната база се създават нови промишлени предприятия. В завода за цветни метали в Нампхо се обазвежда прокатен цех с мощност 12 000 тона цветен прокат годишно. Той е снабден с най-нова техника.

През седемгодишния план обемът на валовата продукция в страната ще нараства средно годишно с 18 на сто. През 1967 г. той ще се увеличи 3,2 пъти в сравнение с 1960 г., в това число и средствата за производство средно — 3,2 пъти, а производството на предмети за потребление — 3,1 пъти.

Към края на седемлетката производството на чугун в КНДР ще достигне от 2,2 до 2,5 милиона тона, толкова стомана, прокат от 1,6 до 1,8 милиона тона годишно.

* * *

Валовият сбор на зърнените произведения през миналата година съставляваше 4230 милиона тона, което е 27 на сто повече в сравнение с 1960 година.

Според седемгодишния план тракторният парк на страната ще бъде увеличен от 13 до 80 хиляди повече през 1967 г.

През годините на седемгодишния план националният доход ще се увеличи 2,7 пъти. Неговият обем в сравнение с довоенния период ще се увеличи 9 пъти.

* * *

Само през периода от 1957 до 1960 година в градовете на страната е застроена 6 200 000, а в селата 5 060 000 кв. м. жилищна площ.

Седемгодишният план предвижда в градовете и работническите селища да се построят 600 000 нови квартири, а в селата — 600 000 благоустроени жилищни дома.

През 1961 година в републиката са открити 14 нови висши учебни заведения, броят на които достигна 92. В тях се обучават повече от 180 000 студенти.

През последните години на седемлетката броят на учащите се в различните учебни заведения ще надмине 3,1 милиона, в това число само студентите ще бъдат повече от 220 000.

Към края на 1961 година в движението на бригадите на „Ченлима" взеха участие 2 810 000 души, удостоени са със званието 8 600 бригади и предприятия. Със званието **два пъти бригада на „Ченлима" са удостоени 81 бригади.**

ЗАВОД ЗА ВИНАЛОН

В равнината Ренхинпол в Корея на 500 000 кв. м. площ израстна първокласния от световен мащаб Завод за виналон (синтетични влакна от поливинилов спирт). Идеята за изграждането на такъв завод е дал Ким Ир Сен още през 1952 година, когато се е водила освободителната отечествена война. Така бил начертан пътя на развитие на химическа промишленост, работеща изцяло с родна суровина.

Изследванията на виналона ставали при полета на вражески самолети. Случвало се е да падат бомби в зданията и лабораторната апаратура да бъде унищожена. Учените обаче упорито продължавали да работят. В 1956 г. бил изнамерен първият образец виналон и се достигнала първата степен на неговото индустриализиране. На заседанието на Президиума на Централния комитет на партията където се е обсъдил този въпрос, Ким Ир Сен пояснил: „Този виналон прилича много на памук. Това е тъкан за масово употребление от която могат да се приготвят дрехи за хора от всички възрасти. Необходимо е колкото може по-скоро да се индустриализира производството на виналон, за да се снабдят хората с тъкани". Издигнат бил лозунгът „Всички на строежа на виналоновия завод!"

От всички краища на страната пристигали работници, специалисти, младежи, студенти рибари от Източното крайбрежие, селяни от равнината, даже домакини. За дни растели 40-метрови комини, цели корпуси.

На 6 май 1961 г. бе прерязана червената лента на завода лично от Ким Ир Сен. Ето какво каза за този ден Ли Син Ги: „В тази минута си представих цялото свое минало. Аз изнамерих виналона в 1939 година, но бях принуден да пазя своето изобретение, тъй като тогава нашата родина беше още поробена от японските империалисти. Аз бях подлаган на преследвания, защото отказвах да дам моето изобретение в служба на окупаторите. Повече такива трудни дни в моя живот няма да има. Моята Родина върви само към щастие".

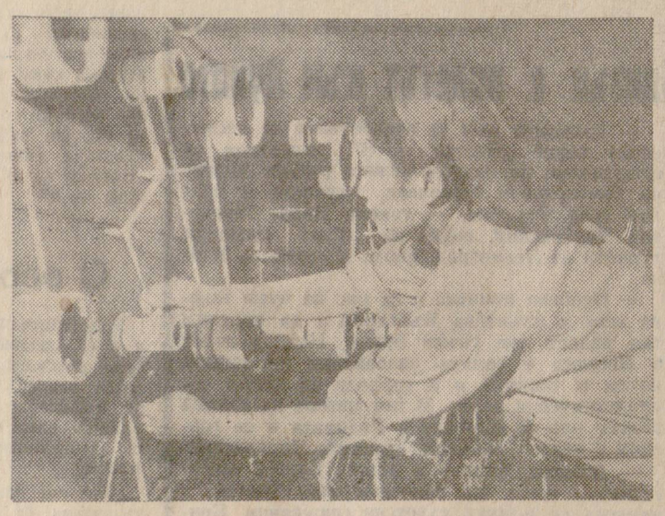

Предачният цех произвежда виналонова прежда.

Република Индия

Нека дружбата между нашите страни да бъде крепка като метала, който дава Бхилайският металургически комбинат.

Н. С. Хрушчов

15 август е забележителна дата за историята на Индия. На този ден индийският народ и цялото прогресивно човечество тържествено отбелязват 15-годишнината от провъзгласяването независимостта на великата страна, която в продължение на почти два века се намираше в условията на най-жесток колониален гнет. През годините на своето независимо съществуване народите на Индийската република достигнаха големи успехи в ликвидирането на феодализма и колониалното минало, в укрепването на държавния суверенитет, в развитието на икономиката и националната култура в провеждането на активна политика за укрепване мира в Азия и целия свят.

В стремежа да създаде и укрепи националната промишленост индийският народ среща постоянната другарска подкрепа от страна на Съветския съюз и останалите социалистически страни. С плодовете на тази дружба израснаха предприятията за чугун и стомана в Бхилаи, за нефт в Камбея и Анклешвара.

Безкористната помощ на социалистическите страни съдействува за превръщането на икономически изостаналата Индия в промишлено развита страна с многоотраслово стопанство, за укрепване на нейната независимост, за повишаване жизненото равнище на народа.

Индия дава своя голям принос в делото за смекчаване на международното напрежение, държи за мирно съвместно съществуване на страните независимо от техните социални системи. Общите цели в борбата за мир, за предотвратяване на нова световна война свързват здраво Индия със Съветския съюз и другите миролюбиви страни.

Верен син на Партията и народа

(По случай 20 години от смъртта на **Николай УСЕНЛИЕВ***)*

Смелият борец против фашисткото мракобесие, незабравимия и скъп другар Николай Усенлиев е роден на 6 септември 1910 година гр. Лясковец в бедно занаятчийско семейство. От малък той изучава занаята на баща си и става също шивач. 18-годишен постъпва в редовете на РМС. Оттук започва неговият път на борец. Участвува активно в младежкия живот.

Скоро се установява на работа в София. През 1938/39 година Партията му поставя важна, отговорна задача, с която той се справя блестящо — организиране на нелегална печатница на в. „Работническо дело". Под негово ръководство развиват активна дейност няколко бойни групи в столицата. Неговата шивачница е убежище за нелегалните.

На 16 юни 1942 г. той е арестуван. След няколко месеца зверски изтезания, на 14 август 1942 г. фашистките палачи простреляха пламенното сърце на борца-комунист, на верния син на Партията.

14. VIII. 1942 г.

Драги другари,

Умирам невинен, но едно ме утешава, че ще умра честно. Палачите на Хитлера и Бориса отнеха и нашите глави. Не се отчайвайте! Борбата е тежка, но славна! Крайната победа е наша. Нека нашите глави и нашето доблестно държание ви служат като пример.

Ваш: Н. Н. Усенлиев

Последните 24 часа

(СПОМЕН)

На 13 август 1942 г. при кървавата обстановка в нашата страна, под фашистки щик осъденият на смърт чрез разстрелване Николай Усенлиев прекрачи прага на затвора с пълна вяра, че врагът скоро ще бъде поваален и победата ще бъде наша. Поставиха го в известното осмо отделение. Това бе отделението само за осъдените на смърт или както се казваше „Смъртното отделение". Настаниха го в килия 186. Всеки осъден на смърт, оставяха в отделна килия. На вратата се окачваше фирмата „смъртен" написана с ярки букви. Под този знак се лягаше и ставаше. Такава фирма поставиха и на нашия другар Колю.

На 13 август 1942 г. 7 часа вечерта, когато той се върна от делото се видяхме по време на раздаване на чорбата на затворниците от нашето смъртно отделение. Него не го пуснаха, вероятно защото скоро го докараха а и поради това, че палачите знаеха, че малко му остава да живее. Въпреки суровия режим и опасността, която ме очакваше при залавяне, аз с излизането си се приближих, долепих се до шпионката повдигнах я и видях, че той прави движения из килията. Поздравих го, той ми отвърна смело като се приближи до вратата — той отвътре, а аз отвън на шпионката думите му бяха: „Аз Дафине, отивам". Запитах го за хода на делото има ли някаква възможност за обжалване, за да му помогнем, но той каза: „Присъдата е окончателна и тая вечер сигурно ще ме разстрелят". Неговите думи бяха мило, но твърдо казани. В този момент аз не чувствувах къде се намирам, исках да го успокоявам правях усилия, а себе си не можех да овладея, защото знаех, че врагът няма милост и пощада, няма пред никаква молба да се спре. За мен бе ясно, че наближава часът, минутата, в която завинаги врагът ще ни раздели. Чувствувах как редицата на другарите с още един боец ще оредее. Той пред мен се помъчи да бъде спокоен, но все пак се разчувствува. На него също бе ясно, че врагът ще го унищожи, че смъртта е близка. Гледахме се един друг и не си приказвахме, чувствуваше се как малкото време не му дава възможност за по-широка мисъл.

„Аз чувам Дафине, още в ушите си жена ми и майка ми като плачат по улицата, а полицията не им даде възможност да си вземат последното сбогом. Не можах поне да целуна малката Таня, която е на няколко месеца". С пълно съзнание за другарски дълг в този момент, силно разчувствуван, му подавам една бонбона. Той я прие жадно през шпионката като в това време си допряхме пръстите без да си казваме думи. Досетих се веднага, извадих скрития си молив и хартия и му казах: „Извинявай брат, но вземи, събери последните си мисли и напиши за Партията и за домашните".

Ключарите приближиха. Аз избягах в съседната килия, която по някаква случайност беше отключена. Някой от осъдените на смърт заблудиха ключаря от тази смяна че този затворник е забравен. Той по погрешка го пусна за клозета. Само тук можахме да се изправим лице с лице на прикрито. Той ми каза: „Слушай брат, ако останеш жив кажи на другарите истината — аз се възхищавам от силните удари на Червената армия над германските фашисти. Радвам се на сполучливото убийство на германските войници в Борисовата градина". Недовършили разговора ни прибраха в килиите. На сутринта чаках да се съмне и се приближих по същия начин. Действително той беше жив. 24-те часа от обявяване на смъртната присъда изтичаха вечерта. Застанах пред неговата врата. По грешка тя бе затворена само с резето. Отворих с риск. Прегърнахме се, целунахме се. Имах само една ябълка и круша. Подадох му ги. През този ден не го пуснаха и до клозета. По обед чух, че дали свиждане с жена му. Това значеше последно свиждане, защото така постъпваха с домашните на всеки, когото вечерта ще ликвидират. Около килията му повече не можеше да се мине. В 4 часа разбрах, че двама войника със щикове са го извели към стрелбището. Така завърши своя жизнен път нашия другар Николай Усенлиев.

Дафин Хр. ДАФИНОВ

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

Петдесетгодишнината от Учредителната конференция на работническата социалдемократическа младеж съвпада с всенародната подготовка за достойна среща на Осмия конгрес на БКП. За това на тази забележителна годишнина Горнооряховската младеж посвещава своите трудови дела, инициативи и творчество, своите пламенни младежки мечти, своя устрем към комунистическо бъдеще. Много успехи извоюваха те в производството и учението. Лозунгът издигнат от др. Тодор Живков — „Учение и труд — труд и учение" ни вдъхновява към нови трудови дела. 785 млади работници участвуват в социалистическото съревнование с лични обещания. Всички младежи преизпълняват трудовите си норми, дават своя дял за предсрочно изпълнение на производствените планове. В разгар е и рационализаторското движение. За шестмесечието са дадени 87 рационализаторски предложения с икономически ефект 37 000 лева. Не изостава и борбата за икономии. Сега по-добре се оползотворяват материалите, по-често се заместват вносните

Комсомолските дружества и пионерски организации продължиха настойчиво и системно да събират вторични суровини. За шестмесечието са събрани черни метали 172 т., цветни — 54 т., хартия — 34 т. Общата им стойност е 12 900 лв.

Особено големи са успехите на Градската организация по включване на младежите във всемладежкия поход по овладяване на науката и техниката.

Петдесетгодишнината от младежкото революционно движение за комсомолците от Държавни захарни заводи съвпада с петдесетгодишнината на завода. Със специално чествуване те ще ознаменуват тези две юбилейни годишнини.

С нови усилия младежите работят, за да завоюва Градската организация вимпела на ЦК

Ето с какви дела окрилени и бодри младежите от Горна Оряховица ще посрещнат този голям светъл празник за нашия борчески ДКМС.

Величка ВЛАЕВА

Отклик на партийната повеля

Сушата застраши и животновъдството в Еленското кооперативно стопанство. Първоначално хората се стъписаха поуплашиха се. Но партийният глас прозвуча на Юнското съвещание в речта на др. Тодор Живков стигна до всеки кооператор на Еленския край, сгря всяко трудолюбиво сърце и раздвижи всички за нови постижения. На помощ на кооператорите дойдоха работниците и служителите, организирани от Отечествения фронт.

В момента главното внимание на кооператорите е насочено при всички обстоятелства да се осигури достатъчно фураж за изхранването на добитъка.

След критиката в уводната статия на в. „Борба" за изоставане на плана за листниковия фураж, Градският комитет на БКП и Изпълкомът на ГНС и Управителният съвет на ТКЗС свикаха разширено съвещание, на което присъствуваха над 120 активисти. На него бе разгледано състоянието на животновъдството и възможностите за подобряването му. В светлината на новото постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет, както и мерките за изхранването през зимата.

Докладва председателят на ТКЗС Никифор Иванов Никифоров. Изказаха се повече от 12 души. Другарите Стефан Чернев и Васил Добрев — зам. председатели в Средни колиби и Шилковци, с голяма тревога говориха за изоставането в подготовката на листниковия фураж. Те посочиха че бригадните съвети, пълномощниците на съвета и Горското стопанство подценяват този въпрос и не вземат необходимите мерки, не изпълняват съвместните мероприятия на Градския народен съвет и Градския комитет на Отечествения фронт.

Другарят Стефан Конакчиев — главен зоотехник на стопанството подчерта, че навреме приготвения листников фураж е не само храна, но и зоб за добитъка. Неговата хранителност е голяма когато се приготви до края на август. Ако това бъде сторено означава, че само от неговата хранителност стопанството ще може да отгледа допълнително 1200 овце.

Приетите мероприятия, съобразени напълно с указанията на Юнското съвещание разкриват възможността да се реши с чест задачата. За кърначите са определени съответни норми. Насърчават се животновъдите, защото навреме приготвения листников фураж ще окаже влияние за подобряване на животновъдството и увеличи продукцията от него. Само от вълната и млякото стопанството през 1963 г. ще получи премия за над 20 000 лева. По мероприятията се предвижда да се приготвят 3000 кубика листников фураж в повече от плана. От 5 август започна постоянна работа за кърнене на лист, а от 8 август силажирането на царевицата. На бригадите изпълнили плана си за листниковия фураж до 20 август стопанството ще начислява допълнителна премия в размер на 0,10 лв. на кубик лист на кооператорите взели участие в добиването му.

Непосредствено след съвещанието работата в бригадите се преустрои. Проведената разяснителна работа допринесе за пълна мобилизация на силите и сред животновъдите. Някои от тях приеха почина през свободното време да правят лист за овцете. В предприятията и учрежденията се обсъждат мерки за всеобщи трудови дни по добиването на листников фураж.

Сега работливите кооператори на Еленския край импулсирани от Юнското съвещание и светлите перспективи, разкрити в постановлението на ЦК на БКП и МС, изпълняват задачите, преодоляват трудностите и осигуряват фураж за добитъка.

Н. НЕДЯЛКОВ

от Обществената редакция на в. „Борба" — Елена

ПРЕТВОРЯВАТ В ДЕЛА УКАЗАНИЯТА НА ЮНСКОТО СЪВЕЩАНИЕ

Първичната партийна организация при животновъдните ферми в с. Обединение съществува отскоро. Изминали са само четири месеца от нейното изграждане. Четири месеца откак комунистите, работещи в животновъдството организирано обсъждат всички въпроси, свързани с по-доброто изпълнение на предвидените в плановете на отделните ферми производствени задачи. На състоялите се досега осем събрания са били обсъдени въпросите по изпълнението на плана за бройките в отделните ферми. Директивите по четвъртия петгодишен народностопански план, състоянието на идеологическата работа, своевременното решаване на задачите поставени от Юнското съвещание.

Добра помощ оказва тук и комисията за партиен контрол. Направените проверки във връзка със засяването на вторите култури, прибирането на фуража поливането на ливадите, люцерната и пр. са безрезултатни. Констатациите и предложенията, целещи подобряване на работата са разглеждани най-напред от членовете на партийното бюро и след това от цялата партийна организация. В повечето случаи след обсъждането им на събрание те са били оформяни в решения. По такъв начин в най-трудните моменти партийните членове, заедно с безпартийните животновъди, броят на които възлиза на 200 души се включват активно в изпълнението на мероприятията, начертани от първичната партийна организация. Осигуряването на достатъчно количество листников фураж и поливането на люцерната и ливадите е твърде показателно в това отношение. Складираните листници на двата стопански двора са дело на шестдесетте овцевъди, които сториха това на смени в дните на почивка. И не само това. Пак на смени те успяха навреме да полеят 200 декара люцерна и ливади и сега извършват трета поливка на ливадите.

Тези и още много други задачи се изпълняват навреме, защото партийното бюро и партийната организация са винаги на крак. Наскоро бяха публикувани постановлението и Обръщението на Централния комитет на БКП и Министерския съвет във връзка с подобряване съотношението на изкупните цени на селскостопанските произведения и повишаване материалната заинтересованост на ТКЗС и кооператорите. Разглеждайки ги партийната организация обсъди и изпълнението на плана и обещанията от животновъдите в кравефермата, свинефермата и птицефермата.

В приетите мероприятия за повишаване и поевтиняване на животинската продукция се предвижда пълноценно да се използуват фуражите като същевременно с това се усвоят нови, неизползувани резерви. На първо място в близките дни ще се засее в Обединение 2000 декара с ечемик и ръж за паша на овцете през есента и рано през пролетта. Помислено е и за намаляването на смъртността при животните. Ще се доставят минерални добавки за младите животни, кравите и свинете-майки, тъй като фуражно-бобовите растения при тази година са недостатъчни.

Внедряването на по-голяма механизация при отглеждането на свинете за угояване и за разплод е другата задача която предстои да решава партийната организация. Реши ли я, вместо 1400 свине гледани от 4 души както е сега ще бъдат отглеждани 1600 от двама кооператори.

При кравите в отделението, където доенето става с доилен агрегат, ще бъдат механизирани и другите процеси, като подаването на храната и изхранването на оборския тор.

Предвидено е също да се увеличи броя на телетата до шестмесечна възраст. Всеки гледач да се грижи за 50 телета вместо за 30. С внедряването на опита на село Боровo ще се вложат по-малко човекодни; себестойността на получената продукция ще бъде по-ниска. При такова групиране на малките телета само от една група ще се икономисат 360 човекодни. Досега в отглеждането на 200 телета участвуват 16 души, а за в бъдещ ще бъдат само 8. По този начин себестойността на получената продукция за една година изчислена по нормите на държавните земеделски стопанства ще бъде по-евтина с 1206 лева.

— Груповото отглеждане на свинете-майки,—заявява Иванка е хубаво. То намери приложение при нас след направените подобрения на съществуващия свинарник. И сега заедно със съпругът си Георги отглеждаме 130 свине-майки. Трудностите, които съществуваха в началото ги преодоляхме. Храната приготвяхме механизирано, водата с електромотор се откарва в боксовете. Всичко това ни улеснява много. Затова и малките прасенца са винаги сити. По 8 пъти на ден ги храним.

Така е щом каже нещо партийната организация, то се осъществява. Комунистите животновъди в Обединение никога не са се посрамили. Заедно с другите животновъди те и сега се включват още по-активно за извоюване на нови по-големи трудови успехи, за достойно посрещане на Осмия партиен конгрес. **Д. БУРНЕВ**

Из опита на ТКЗС

Могъщо средство в борбата срещу сушата

ТКЗС „Г. Димитров" с. Карапсен спада към типично полските райони на нашия окръг. През последните години честите засушавания в нашия район станаха постоянен спътник. Отрицателното въздействие на сушите особено много се отразява на пролетните култури.

За кооператорите и специалистите от нашия кооператив — борбата със сушата е и си остава важен дял от нашата производствена дейност. Колкото по-добре организираме работата си в това направление — толкова отрицателното влияние на сушата върху добивите ще бъде по-малко.

Борбата със сушата е по-резултатна и по-сигурна, когато при отглеждането на културите приложим комплекс от агротехнически грижи. Основен дял от тях ние отдаваме на продълбочаването на площите. За нас продълбочаването е сравнително ново средство за борба със сушата, което ние прилагаме от 3—4 години насам.

От собствен опит и практика се убеждаваме — че то, продълбочаването е важен лост от борбата за високи добиви. Когато основните пролетни култури, като царевица, захарно цвекло и слънчоглед отглеждаме на продълбочена оран резултатите са много по-добри, и въпреки сушата добивите са високи и устойчиви. Продълбочаването придобива по-голяма стойност, когато се приложи след рано извършена дълбока оран през месеците юли и август. Продълбочаването при всички случаи трябва да се проведе като самостоятелно мероприятие без отметателна дъска на 40 см. дълбочина — напреки на дълбоката оран през месеците октомври и ноември.

През есента на 1961 година ние продълбочихме 6000 дка предназначени за царевица при сухи условия. Продълбочената почва усвои и запази падналите валежи през зимата и пролетта. В резултат на редовните предпосевни обработки, а след засяването, извършените три последователни обработки с ротационните мотики и окопавания — загуби на влага почти не допуснахме.

Засятата редово-гнездово царевица поникна и се разви напълно нормално. Независимо, че повече от три месеца не валя дъжд, то натрупаната и съхранена почвена влага в продълбочените площи бе достатъчна, за нормалното развитие на царевичните растения. Съвсем правилно нашите кооператори наричат продълбочената дълбока оран — нашия малък язовир. И сега при обиколка всеки от нас изпитва приятното удоволствие, че и при сухи условия, каквито са през тази година — ние успяхме с помощта на науката, нашия опит и опитните механизатори — да изведем борбата със сушата успешно и отглеждаме нормални царевични растения.

Нашето кооперативно стопанство, учейки се от своя опит и от опита на челните съветски колхози и наши трудово-кооперативни стопанства и занапред ще отделя изключително място на продълбочаването, като мощно средство в борбата със сушата.

Емил КАЛЧЕВ, агроном
председател на ТКЗС—Карапсен

РЕЗЕРВИ ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНА ПРОДУКЦИЯ В ПРОМИШЛЕНОСТТА

Обемът на промишленото производство зависи от наличните средства на труда. Но максималният размер не зависи само от конструктивните особености на машините, а и от тяхното използуване, от организацията на производството и труда, от вида на продукцията, от качеството на обработваните суровини и материали и от редица други технически организационни и икономически условия. На тази основа колективите на промишлените предприятия към Управлението на промишлеността — В. Търново, дадоха обещание да произведат повече промишлена продукция спрямо плана за 1962 година за 2150 лева.

Ръководейки се от указанията на Юнското съвещание за разкриване на нови резерви, колективите на предприятията дадоха ново обещание — да преизпълнят производствената програма с 3 615 000 лева. За първото полугодие те изпълниха с чест тази задача, като дадоха надпланова продукция за 2 823 000 лева.

Сега задачата е да се продължи увеличението на преизпълнението на производствената програма за 1962 г. на базата на икономии на материали, суровини и разкриване на нови възможности за работа с местни недефицитни суровини и на базата на пълното и правилно използуване на производствените мощности

Производството на допълнителна продукция се определя за всички предприятия от капацитетните възможности (след като са взети мерки за намаление на престоите, за предсрочно пускане в експлоатация на новите мощности и т. н.), от възможностите за реализиране на произведената продукция и от редица други фактори, които делят предприятията на две групи.

Първата група предприятия са от отраслите „Машиностроене и металообработване" „Хранително-вкусовия отрасъл" и „Текстилната промишленост", които на базата на досега свободни производствени мощности биха могли да произведат повече надпланова продукция. Втората група са предприятията от останалите отрасли, които могат да дадат допълнителна продукция чрез подобряване използуването на производствените мощности. Такъв отрасъл са например „Строителни материали", чиито предприятия могат да произведат много повече продукция от обещаната за 1962 г. на сума 640 000 лева за сметка на местни суровини. Тук възможностите за допълнителна продукция са главно две: увеличаване на пропускателните способности на ринговите пещи и намаление на брака. През 1962 г. средният брой на оборотите в ринговите пещи в окръга е 59.6 на сто. В отделните керамични предприятия те се движат, както следва: в ДИП „Мизия" — Г. Оряховица 51.4 оборота в ДИП „Хр. Козлев" —Павликени 49, в ДИП „Строителни материали" — В. Търново 67.8, в ДИП „Бъдеще" Бутово 69 и в ДИП „Д. Благоев" — Стражица 58. Средният брой на оборотите може да се увеличи посредством рационализиране и строго спазване режима на изпичане и употребата на глино-горивни смеси. Ако изоставащите предприятия биха достигнали степента на използуването на ринговите пещи в ДИП „Бъдеще" и ДИП „Строителни материали", отрасълът строителни материали ще може да реализира значително количество допълнителна продукция. Голям резерв за увеличаване на продукцията е и намаляване на брака. Ако бракът, който беше допуснат през първото полугодие на 1962 г. в керамичните предприятия беше само с 30 на сто по-малко, биха се произвели в повече 670 000 бр. тухли, с които ще се построят 22 апартамента.

Допълнителна продукция може да се произведе и от подобряване на рандемана на преработваните суровини. В ДИП „Елба" — Елена за първото шестмесечие не е достигнат плановият рандеман с около 3 пункта. Само от загубите на дървесина поради недостигане на рандемана би могло да се произведе промишлена продукция за повече от 20 000 лева.

Въпреки затрудненията в снабдяването със суровини, резерви за производство на допълнителна продукция съществуват и в предприятията за консерви. Тези резерви са правилно съхраняване на суровините и подобряване на рандемана при преработката. Съществуват реални възможности да се произведе допълнително над 100 тона доматено пюре от подобряване на рандемана само с 0.2 кг. домати на 1 кг. доматено пюре. Като се има предвид, че сухото вещество на доматите тази година е добро, възможността за производство на допълнителни количества пюре е реална. Освен това консервните предприятия ще могат да преработят и количествата суровини, които ще получат от ТКЗС от засятите допълнителни площи със зелен фасул, краставички корнишони, моркови, зеле и др., което е също голям резерв за компенсиране на понесените през малката кампания загуби.

За производството на допълнителна продукция ще спомогне и предсрочното пускане в експлоатация на редица нови мощности. Така например от предсрочното пускане в експлоатация на цеха за центрофугални стълбове в Завода за стоманобетонови изделия — Свищов, само с един месец ще могат да се произведат над 200 куб. м. стълбове. От пускането в работа на пресата за производство на плоскости от паздер до края на годината могат да се произведат около 500 куб. м. плоскости в ДИП „Текстилни влакна" Свищов и др.

Големи възможности за производство на допълнителна продукция има и в промкомбинатите. Продукцията, която те ще произведат допълнително може да се получи за сметка на стоките за широко потребление като: улици и водосточни тръби, мивки, килими, камъшитови плочи и други.

Даденото обещание за производство на свръхпланова продукция през 1962 г. от предприятията на сума 3 615 000 лева се основава на задълбочена преценка на възможностите на промишлените предприятия. Сега задачата е час по-скоро да се внедрят, докрай приетите мероприятия след Юнското съвещание за производство на допълнителна продукция. Към това трябва да бъдат насочени усилията на целите колективи на промишлените предприятия.

Симеон СТОЙЧЕВ
Кирил ДОНЕВСКИ

ЗА ВТОРИТЕ КУЛТУРИ — ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ!

Животновъдите от ТКЗС „Трифон Саралиев" в с. Килифарево се убедиха, че силажът е ценна и основна храна за добитъка през зимния сезон. Тъй като стопанството не може да задоволи нуждите на животните със сенни и концентрирани фуражи, силажът си остава основна храна.

Създалите се трудности при изхранване на животните през изминалата зима беше добър урок за ръководителите и кооператорите в нашето стопанство. Затова сега в изпълнение указанията на Юнското съвещание Управителният съвет, всички селскостопански специалисти и кооператорите полагат големи усилия за осигуряване на повече фураж.

Голям резерв в борбата за получаване на повече фураж при нас са вторите култури. Затова планът за сеитбата на вторите култури бе изпълнен, а в отделни селища и преизпълнен.

Кооператорите добре разбират, че за да се осигури необходимата зелена маса и зърно, наред с изпълнението на другите неотложни задачи в селското стопанство, за вторите култури трябва да се положат такива грижи, каквито са необходими при отглеждането им като първа култура.

Опитът показва, че когато за вторите култури се полагат добри грижи те се отплащат богато. От декар може да се получи от 2500 до 3000 кг зелена маса в млечновосъчна зрялост.

Какво е извършено досега и какво е необходимо да се извърши в нашето кооперативно стопанство?

От засятите 3820 декара царевица втора култура, 820 дка е полята първи път и 200 дка втори път. В момента царевицата се окопава първи път.

От тия данни се вижда, че ние сериозно изоставаме. Постигнатото все още е далеч незадоволително. Полетите площи са малко. Забавя се окопаването. Сушата заплашва реколтата от царевица — втора култура.

За да се получи повече зелена маса, повече силаж за изхранване на животните още не е късно да се осъществят необходимите агротехнически мероприятия за правилното отглеждане на посева. Няма причини, които да не позволяват да се премине към денонощно напояване. Незабавно след засъхване на почвата да се вкарат ротационни мотики за нейното разрохкване и запазване на влагата.

Разреждането на посева е от голямо значение. Осигуряването на максимален брой растения в декар ще реши окончателно успеха за получаването на повече зелена маса.

Реколтата от вторите култури за сеитбата на които е вложен много труд и средства не бива да се излага на рискове. Сега тя е в ръцете на кооператорите и механизаторите. От техните навременни грижи и труд зависи какво ще получи стопанството, как ще бъде изхранен добитъкът през зимата.

Димитър ПЕТКОВ
зоотехник при ТКЗС

Последни вършитбени дни

По прашния коларски път към стопанския двор се отправят една след друга пълни със снопи коли. Леко потракват и завиват към стопанството. Кръ кантаря се надига живо пазачът, претегля колите и казва „готово". Волските коли потеглиха.

Най-напред върви Георги Николов, след него Неделчо Кръстев и Панайот Кушев. След тях идат още. . . Чува се високото подвикване „Дий-й-й, дий-й-!" Колите завиха над краварника и отдясно на двайсет метра от овчарниците спряха след кладните.

— Хей-й голяма жега е! — каза Неделчо, отри с длан потта от челото си, качи се на колата и започна да стоварва снопите.

Днес на смяна вършеят кооператорите от бригадата на Кирил Григоров. Комсомолецът Живко Николов с вилата прехвърля снопите, но не горе на вършачката, както беше нявга, а долу до елеватора. Оттук Андрей Друмчев поставя снопите равномерно, а горе ги поема Бонка Кръстева. Тя ги развързва и подава на хранача — Борис Парашеев. Ненаситното гърло на вършачката поглъща напръхналите класове и ритмично бумти, като не спира по цели дни. . .

— Хайде, давай, давай Борка какво я жалиш? — се провиква старши машинистът Трифон Моянов. — Тя поглъща повече!

Отдолу един след друг се редят каруцарите Панайот Божков и Минчо Данев, които се съревновават кой повече зърно да закара от вършачката до склада. Сега те не се измъчват, не им се обелват раменете от чувалите. Трудът при вършитбата е механизиран. Зърното вместо да се събира долу в сандъка, сега с елеватора се вдига горе в специален бункер. От него се изсипва направо. Вместо 8 души както беше през миналата година сега само двама души работят тука. Щом каруцарят стигне до склада изсипва житото в голям сандък от където елеваторът го отнася в склада.

Машинистите Трифон Моянов и Димитър Симеонов не се спират. Обикалят машината, ходят, гледат да не се допусне засечка. Досега вършачката не е имала престой. Завчера те са овършали 25 тона зърно.

Ударно работят всички от бригадата на Григоров. Ето ги кооператорките Иванка Димитрова, Гиргина Макавеева, Кина Панайотова и Йорданка Панайотова. Те зад трасината прибират бързо и чевръсто сламата. Няма задръстване. В дясно понагоре кооператори правят големи камари.

Последни вършитбени дни.. Слънцето все повече жари. Жега. Пот струи от лицата на кооператорите, но волята на хората е по-силна от жегата.

Желанието им е да свършат. Да приберат скъпоценните зърна.

П. ГЕНКОВ

ТУК ИДЕИТЕ СЕ ПРЕВРЪЩАТ В МАШИНИ

В Окръжната експериментална база към Градския промкомбинат — В. Търново се разработват и експериментират рационализаторските предложения на 20 предприятия от окръга.

Повече от 90 на сто от предложенията, които ТИС от предприятията изпращат в базата чрез Управлението по промишлеността, идват като идеи и обикновени скици. Тук те се обсъждат от колектива и след разрешаване на основните принципни положения, се разработват конструктивно в съответните варианти. При съмнителни положения въпросите се съгласуват с Управлението по промишлеността.

Конструкторите влагат много творчество, за да може идеята, изразена чрез най-обикновена скица на рационализатора, да се превърне в технически работен чертеж, по който впоследствие ще бъде осъществена.

Така, например, в базата постъпи предложението на Любен Кръстев от ДИП „Металургия" — Г. Оряховица относно направата на зегмашина с хидравлично устройство, предназначена за кантиране на ламаринени съдове. Колективът на базата положи много усилия, за да може да се даде най-добър конструктивен вид на бъдещата машина. При изработването се срещнаха трудности които наложиха няколкократни промени на цели групи части и нови изпробвания. С всички промени на първоначалната идея авторът се съгласи. В резултат на продължителна, задълбочена работа зегмашината беше готова и внедрена в предприятието. Сега тя отменя тежкия ръчен труд на работниците и увеличава няколко пъти производителността на труда.

Като идея и обикновена скица постъпи за експериментиране предложението на рационализаторския колектив от ДКК „Република" — Свищов в състав Д. Петров, Сим. Илиев и Д. Топузанов относно направа на машина за пълнене на форшировани пиперки. Предложението беше разработено конструктивно, като първоначалната идея беше коренно променена. За съгласуване в базата бяха поканени авторите на предложението които се съгласиха с направените изменения. Машината е вече готова и скоро ще бъде изпратена за монтиране в предприятието. С това ще се премахне ръчното пълнене на постни пиперки за консервиране и ще се повиши значително производителността на труда.

Много и разнообразни са предложенията, които само от началото на годината досега са постъпили за разработване в базата. Между тях са: маслена хидравлическа инсталация за шприцване на пластмасови изделия, предложена от найлоновия цех на Градския промкомбинат във В. Търново, машинка за поставяне на лойфери, предложена от ДИП „В. Левски" — В. Търново, миячна машина за стъкленици за консервиране на кръв, предложена от Окръжната болница и др.

От проучените и конструктивно разработени от началото на годината досега около 30 предложения, само три са показали отрицателен резултат. Всички останали са получили зелена улица и като нова или подобрена техника са внедрени в съответните предприятия.

Ето така благодарение помощта на експерименталната база, много предложения получават право на живот, а самите автори — квалифицирана техническа помощ.

Голяма е изгодата и за обслужваните от експерименталната база предприятия, защото, срещу заплащане само на вложените материали те получават разработени и осъществени в технически издържан вид и годни за експлоатация предложения на своите рационализатори.

Шишман ИЛИЕВ

В сушилнята за тютюн в с. Драганово редом със старите работници работят и комсомолките Пенка Тодорова и Деянка Тодорова.
Снимка: Ив. Воденичаров

ОБОРСКИЯТ ТОР

Торенето с оборски тор е стара практика, позната много отдавна на нашия народ. През последните години нашите кооператори се убедиха и в ползата от торенето с минерални торове Доскоро много специалисти, разбирайки едностранно ученето на академик В. Р. Вилямс, са виждали възможност да се получат високи и постоянни добиви в страната само чрез подобряват структурата на почвата. Освен това недооценката на ролята на торенето идва от това, че то се прилага при незадоволителна агротехника без оглед на качеството на почвата и биологическите особености на културата поради което, често ефектът от торенето е бил незадоволителен.

Органичните торове са едни от най-често употребяваните и лесно получавани. Между тях на първо място е оборския тор. Науката и практиката са доказали, че едно от основните средства в системата на агротехническите мероприятия, което осигурява увеличаване на добивите от селскостопанските култури е рационалното използуване на всички видове торове и особено на местните органични торове. Важно значение имат органичните торове и за нечерноземните почви. На тези почви торенето с 2000-3000 кг на декар може да даде още през първата година увеличаване на добивите при зърнените култури от 70 до 100 килограма на декар.

Оборският тор има значение не само като доставчик на хранителни вещества на растенията, но и като източник за хранене на микроорганизмите в почвата, които оказват много силно влияние за подобряване на структурата на почвата и на нейното плодородие. Тежките почви при торене с оборски тор стават по-леки, с което се подобряват въздушният и водният им режим и се облекчава развитието на кореновата система на растенията.

Употребата на достатъчно постилка за животните е първото и най-важно условие за увеличаване на оборския тор. В района на МТС — Стражица има добри условия за това. Постилката може да се увеличава с 3-4 килограма, а където има повече слама може и 5—6 кг на едно животно в денонощие.

При употреба 2 кг слама за постилка на дадено животно за един оборотен период от 200 дни може да се получи 6800 кг тор при загуба на азота 43.9 на сто при четиримесечно съхранение. При употреба 4 кг слама за постилка се получава 8200 кг тор, при 31,2 на сто загуба на азот, а при 6 кг слама за постилка се получава 9400 кг тор при загуба 12,3 на сто азот. Или при увеличаване на сламата за постилка от 2 кг на 6 кг се осигурява увеличаване на тора с 30-40 на сто и се намалява 3-4 пъти загубата на азот.

Дългото съхраняване на оборския тор е неизбежно тъй като той се натрупва през зимата, когато не може да се внася в почвата. При това съхраняване торът претърпява редица изменения, свързани със загуба на големи количества органическо вещество и някои хранителни вещества и преди всичко азот.

Най-малко загуби се осъществяват когато е полупрегорял. Обаче употребата на пресен тор е нецелесъобразно, понеже в някои случаи той може да намали добивите, а също така с него се внасят и някои плевелни семена. За да даде желаният ефект торът трябва да бъде добре разложен. За да се постигне това ние трябва да създадем известни условия. А именно, условия за овлажняване, подходяща температура и проветряване. Най-добро разлагане настъпва при влажност 60-70 на сто, при по-голяма или по-малка влажност то се забавя.

Аерацията, а оттук и температурата се регулира от размера на фигурата от плътността на тора и овлажняването му. При нас се практикува хладният начин на съхраняване на тора. Торът се уплътнява добре като се нарежда на височина не по-малко от 1.5 до 2 м и ширина от 3 до 4 метра. Прилага се и съхраняване на тора близо до блока който ще се тори, като се копаят траншеи, в които той се зарежда.

Ефектът от торене не се постига само с оборския тор. Добър резултат се получава при предварително прибавяне към него и на фосфорно брашно. Ако това не може да стане предварително, то след като се разхвърля оборският тор на блока се разхвърля и фосфорното брашно — 20-25 кг в декар и двата тора се заорават.

В блоковете (заетите угари) оборски тор като правило се внася при дълбоката оран. Където се допуска пролетно преораване на дълбоката оран, той може да се внесе и през пролетта. Когато с дълбоката оран се удълбочава значително орният пласт с нея не трябва да се внася оборски тор, защото той ще отиде дълбоко и отгоре ще остане неплодородният пласт.

След като бъде разхвърлен оборският тор желателно е непосредствено след това да се извърши заораването му. В противен случай много от хранителните вещества ще изгният. При положение, че е разхвърлен и престои така до месец, той губи 65-70 на сто от активното си вещество.

Различните култури имат различна избирателна способност към хранителните вещества, каквито не могат да се осигурят само с торене с оборски тор. В различните си фази на развитие културите изискват различни хранителни вещества. Това може да се осигури чрез минералните торове.

До преди няколко години проблем бе за нашите кооперативни стопанства извозването на оборския тор до блока. Сега този въпрос е решен. За целта се използуват ремаркета, прикрепени към влекач. „Зетор", Д-20, ДТ-54 или КД-35. Разхвърлянето му в блока се осигурява чрез СТ-16 и гребло прикачено на навестната уредба на ДТ-20.

За да се осигурят хранителни вещества нужни при различните фази от развитие на културите, необходимо е да се извършва подхранване. Подхранването на пролетниците и есенниците през периода на вегетация води до значително увеличаване на растителната маса, семената, плодовете и клубените. Установено е, че растенията се нуждаят особено много от органични вещества в ранния период на своето развитие и то специално по времето на цъфтежа. Хранителните елементи, които се дават с минералните торове могат бързо и ефикасно да се използуват ако те се внасят близо до кореновата система.

Практиката показва, че най-добре се използуват торовете, когато се разполагат на дълбочина от 5-15 см и на разстояние 10 до 12 см от реда на растенията при окопните култури. Внасянето на торове на големи площи и на такава дълбочина е немислимо без механизирането на тоя процес. Най-разпространените тракторни култиватори-растениехранители са КРН-2.8, НОН-2.8, КРП-4.2 КН-5.4 и др.

Колкото и много хранителни вещества да се осигуряват на декар, не ще имаме добър резултат, ако не се приложат комплект от агротехнически мероприятия.

Оборският тор се внася непосредствено преди есенната дълбока оран, която трябва да се извърши на дълбочина, осигуряваща добро и правилно развитие на кореновата система. Дълбочината на която ще се извърши се влияе от конкретните условия и физически състав на почвата. Качеството на оранта се влияе и от добре подготвен и отрегулиран плуг и предплужник. За качеството им оказва влияние както формата на отметателната дъска, така и остротата на лемежите.

Кънчо ДИМИТРОВ
агроном
Христо ПЕТКОВ
гл. инженер МТС — с. Стражица
от Обществената редакция на в. „Борба"

НОВА ЕПОХАЛНА ПОБЕДА НА ГЕНИЯ НА СЪВЕТСКИЯ НАРОД

ПЪРВИЯТ ГРУПОВ ПОЛЕТ НА КОСМИЧЕСКИ КОРАБИ

Съветската космическа ескадрила лети

До паметните дати 12 април и 6 август 1961 г. гениалният ум и мъжество на съветските хора записа още две забележителни дати 11 и 12 август 1962 г. — време на първия групов космически полет. Наред с имената на Юрий Гагарин и Герман Титов хората с любов произнасят за първи път и имената на Андриян Николаев и Павел Попович — новите герои-космонавти.

В безкрайния Космос летят космическите кораби „Восток—3“ и „Восток — 4“. Едно след друго от тях долитат съобщенията: „Чувствувам се добре, на борда всичко е нормално. През илюминатора добре се вижда Земята“.

„Докладваме на съветския народ, на Централния комитет на Комунистическата партия на Съветския съюз, на правителството на СССР и на другаря Никита Сергеевич Хрушчов:

Съгласно задачите вървим към външен полет на близко разстояние. Между корабите е установена надеждна връзка. Системите на кораба работят отлично“.

Рапортуват двамата космонавти на ръководителя на Съветското правителство Никита Сергеевич Хрушчов за изпълнението на задачата, за състоянието, в което се намират. Бащински са неговите думи към тях.

Прелитайки над различни райони на земното кълбо, летецът-космонавт майор Николаев предаде приветствия до народите на Съветския съюз и на социалистическите страни, до народите на Африка, Латинска Америка и САЩ. На няколко пъти телевизионните зрители в Москва имаха възможност да наблюдават неговото усмихнато лице, изображението на което бе предавано направо от борда на космическия кораб „Восток-3“ в момента, когато прелита над Москва. Установено е телевизионно приемане и от борда на космическия кораб „Восток-4“. Хиляди телезрители със затаен дъх наблюдават и полета на Павел Попович.

Навсякъде трудовите хора следят с жив интерес груповия полет на космонавти №3 и №4. Следят го и хората отвъд океана.

„Новото успешно пускане на космически кораб, — заявява в своето послание до Н. С. Хрушчов президентът на република Виетнам Хо Ши Мин, — е победа на комунизма, на силите на мира, победа на съветския народ, обща победа на социалистическия лагер, на цялото човечество“.

„Колко бих желал да бъда там на мястото на руския момък!“ — е заявил Скот Карпентър — вторият американец, извършил орбитален полет, когато чул новината за полета на майор Николаев.

Радва се целият български народ и слави капитаните на съветската космическа ескадрила, която продължава да лети.

Спонтанно излязоха на улиците московчани и възторжено приветствуваха подвига на съветските космонавти.

ВЪЗХИЩАВАМЕ СЕ

Няма кътче от Еленския район, където трудещите се да не се радват и възхищават от голямата победа на съветската наука и техника, от подвизите на майор Николаев и подполковник Попович.

Отечественофронтовците от Еленската градска организация считат, че това е голям празник в овладяването на Космоса. Те приветствуват съветската наука и великия съветски народ. Трудещите се от Еленския край още по-уверено работят за изпълнението на стопанските задачи, за претворяване в дела указанията на Юнското съвещание и за достойно посрещане на Осмия конгрес на БКП.

Стефан ЖЕНКОВ
председател на Градския комитет на Отечествения фронт — Елена

Подвигът ни вдъхновява

Възхитени сме от успехите на съветската наука и техника. Нашата радост се слива с общата радост на всички хора по света, които обичат мира и прогреса.

Нашите съветски братя Андриян Николаев и Павел Попович още един път ни увериха, че първият човек, който ще стъпи на Луната, ще бъде съветски гражданин — комунист.

Подвигът на двамата космонавти ни вдъхновява за още по-големи успехи в производството. В чест на Осмия конгрес на БКП обещаваме да изпълняваме трудовите си норми 150 на сто.

Костадин ЕЛЕНКОВ
бригадир на бригада за комунистически труд в ДИП „Вагрянка“ — Павликени

☆ ☆

Унесени в монотонния шум на машините, с препълнено от радост сърце, слушах за нечувания подвиг на съветските космонавти Андриян Николаев и Павел Попович. Чувствата, които изпитвам, са неописуеми. Та това са наши съветски братя! Верни синове на КПСС. Техният пример вдъхновява към още по-големи успехи в работата. Както те, така и аз ще изпълня обещанията пред Партията и народа...

Петранка Ив. Лалева
работничка в содолимонадения цех на Промкомбината Павликени

Вдъхновени към нови успехи

Не един път човечеството задъхано, с трепет е слушало радостни вести, идващи от героичната и красива Москва. Нова, силно вълнуваща бе и вестта за успешните полети на „Восток—3“ и „Восток—4“, пилотирани от верните съветски синове Андриян Николаев и Павел Попович.

От великата родина на комунизма излетяха в безбрежието на Вселената два кораба с двама съветски граждани, възпитани от Ленинската партия, от най-прогресивното, от социалистическото общество. Разкрити са още по-блестящи перспективи за овладяване на Космоса от човека, за разширяване кръгозора на неговите познания, за проявление на човешкия гений. Още по-голяма е нашата радост от това, че съветските хора не се спряха дори и след като САЩ извършиха ядрени опити в космическото пространство, с цел да попречат на бъдещите космически полети. Подвигът на космонавтите Николаев и Попович е ново потвърждение на превъзходството на социалистическия строй над капиталистическия. Честните хора от цялото земно кълбо се гордеят и горещо се поздравяват с тази победа.

С много радост и нови трудови дела работническите колективи от В. Търново посрещнаха новото голямо завоевание на съветската наука, на целия съветски строй. Те преизпълниха плана и обещанието си за изтеклите седем месеца на годината. Вдъхновени, окрилени от грандиозния успех на съветската наука сега работят още по-ентусиазирано за достойно посрещане на Осмия конгрес на БКП.

Дим. ПЕТРОВ
секретар на Градския комитет на БКП — В. Търново

Двоен празник

Стражичани бяха в предпразнично настроение, когато по вълните на етера долетяха радостните вести за двата космически полета. Кооператори, работници и служители се готвеха да празнуват деня, в който през 1945 г. стотина комунисти учредиха ТКЗС. Но техният празник започна малко по-рано.

Старият комунист Пеню Каралийчев, работник във „Винпром“, беше прочел всичко в печата за космическите полети. Когато чу съобщението на ТАСС, той заедно с другарите си подготвяше огромните бетонови резервоари за новата гроздова реколта.

— Винаги съм вярвал, че ще доживея деня, в който ще посрещаме нашите приятели, когато ще се връщат от Луната. Това време наближава. Очите на бай Пеню дълго гледат нагоре към висините. Там горе е комунистът Николаев. Той продължава да лети. . .

. . .Работникът от комбинат „9-ти Септември“ Йордан Ненков за момент оставя рендето. Във висините лети младеж като него. Йордан е служил във въздушните войски. . . И той явно му завижда. . .

Счетоводителят Стефан Стефанов разказва оживено: „Аз сякаш предчувствувах. Не се отделях от радиоапарата и първи в селото чух за полета и на Павел Попович.“

За гражданите на с. Стражица това беше двоен празник.

М. МАНОЛОВ

ФИЗКУЛТУРА и СПОРТ

Футболният сезон е открит

Бързо изминаха дните на „затишието“. Почивката свърши. В неделя започнаха състезанията за първенство на новоизградените две „Б“ републикански футболни групи.

На градския стадион във В. Търново много приятели на футбола от града и окръга имаха възможност да наблюдават първото изпитание на „Етър“ срещу „новака“ в групата — „Доростол“ от Силистра.

Преди началния съдийски сигнал капитаните на двата отбора Илия Михайлов (Д) и Йордан Ценов (Е) вдигнаха флаговете на СССР и НРБ. Пионери от В. Търново поднесоха на всички състезатели и на съдийската тройка букети цветя. Новият спортен сезон за футболистите е открит!

Играта започна бързо, с остри врязвания по крилата. Гостите задълго не можаха да преодолеят началното си смущение. В действията им се чувствуваше несигурност, която домакините не съумяха да използуват. В нападателната петорка на „Етър“ се очертаха трима щурмоваци: Маринов, Деков, Кръстев. Но отзад топката се обработваше бавно, със сложни, ненужни „плетеници“. А това най-често завършваше с предаването ѝ във владение на противника. Забавянето на топката многократно поставяше бързите нападатели на „Етър“ в положение на „засада“. Това притъпи остротата на атаките, разстрои и без това лошата съгласуваност в действията на нападателите и полузащитата.

Доста грешки правеха и защитниците. Много често пред вратата на домакините наставаха смущения, които не завършиха с гол само поради учудващото неумение на силистренските нападатели да стрелят силно и точно.

Резултатът бе открит в 13-та минута. Т. Маринов напредна отляво, вдигна остро пред вратата и Хр. Деков (9) с глава изпрати топката под гредата — 1:0. Една минута преди края на полувремето, В. Гецов (8) подаде отлично на В. Гатев, който отблизо реализира — 2:0. Победата на домакините затвърди В. Гецов 16 минути след подновяване на играта — 3:0.

Хубавото в този мач може би бе само чистата победа на „Етър“ с 3:0. От качеството на играта зрителите не останаха доволни. „Етър“ е запазил почти без промени основния си състав от миналата година. А това е голямо предимство пред редицата неукрепнали още състави в групата. Това обстоятелство трябва добре да се оцени. Пред отбора да се постави задача да щурмува челното място в крайното класиране на Северната „Б“ РФГ!

Ал. ТОШЕВ

Ден на плувния спорт

Неотдавна в Павликени се проведе ден на плувния спорт. За първи път на басейна се побира толкова много народ и най-радостното е, че това са все почитатели на водния спорт.

Басейнът гъмжи от плувци. Като кошер е и в по-плиткото. Пъстро са начинаещите.

В същото време на язовир „Ал. Стамболийски“ група от 40 плувци тренираха за преодоляването на Дунава. 1600-метровият маршрут през язовирното езеро беше хубаво изпитание пред големия старт.

Йордан Друмев

ХУБАВА ТРАДИЦИЯ

Тежко е когато настъпи времето да се разделиш със спортното поле и другарите, с които много години си отстоявал спортната чест на колектива. Но за това годините са виновни. Те са посребрили косите, те са уморили вече краката и са ги направили не така бързи както преди.

Това видяхме и почувствувахме на състоялия се неотдавна мач на ветераните в Г. Оряховица. Всяка година футболистите от бившите отбори „Хаджи Славчев“ — Павликени и „Борислав—Локомотив“ — Г. Оряховица при взаимни гостувания провеждат интересни мачове. Когато видиш футболистите добродушно се усмихваш защото те сега са интересни. Дори и екипите не им подхождат.

Срещата премина много добре и публиката дълго ръкопляска на отделни прояви. Много от състезателите показаха такава игра, че неволно се питаш, нима те още могат да играят така добре. Състезателите от Павликени — Фацата, Гарата, Георгиев и Мошалов играха сърцато и с голямо майсторство боравеха с топката. Не останаха длъжни и горнооряховците — Горбанов (Шкаца), Косето, Муната, Бел чо Колика и др.

Краят дойде при равен резултат — 2:2. Това не беше просто среща, а тържество на дружбата, на което се срещнаха стари приятели.

Почетено бе истинското спортно другарство.

Ангел Гецов

УСПЕШЕН КРАЙ

Останаха далеч дните, когато несигурните ръце държаха още плахо волана, когато колата сърдито „дръпваше“ при неумелото превключване на скоростите. Отминаха вечерите на онаяа напрегната тишина, която изпълваше класната стая по време на заниманията на тримесечния курс за любители шофьори към авто-клуба на ДОСО В. Търново с ръководител Генчо Генчев. Много труд и старание вложи той в работата си с курсистите. Без да жали време и сили умеле подхождаше към индивидуалните качества на всеки от „учениците“ и то дотогава, докато премахне от него всичко онова, което му пречеше за овладяването на автомобила.

И курсистите не изложиха своя ръководител. Те като че ли мълчаливо се бяха наговорили да му се отплатят за всичко на изпита. Резултатите от добрата подготовка излязоха налице. Курсът завърши успешно. Двадесет и двама души придобиха права на любители-шофьори, които, ако дотрябва ще дадат своите знания и за отбраната на родината.

П. Дончев

Литературен конкурс

В чест на Празника на поезията, който тази година ще се проведе в гр. В. Търново, отдел „Просвета и култура“ при Окръжния народен съвет. Редакцията на в. „Борба“ и Кабинетът на литературния работник — В. Търново обявяват **литературен конкурс в окръга за стихотворение със съвременна тематика, непечатано в централния и окръжния печат.**

Журитетната комисия, състояща се от поети — членове на Съюза на българските писатели — София, ще раздаде следните награди:

I. Една награда от 60 лева;
II. Две награди по 40 лева;
III. Три награди по 30 лева;

Ще бъдат дадени и **три поощрителни награди по 15 лева.**

Най-добрите стихотворения ще бъдат отпечатани в подготвяния по случай Празника на поезията единствен брой на вестник „Литературно Търново“ и във вестник „Борба“.

Срок за изпращане на стихотворенията за конкурса — 5 септември 1962 година.

Адрес за изпращане: **Отдел „Просвета и култура“ при Окръжния народен съвет — В. Търново.**

Справочник на читателя

Телевизионни предавания от Букурещ

14 АВГУСТ, ВТОРНИК: 19.00 часа — Телевизионен преглед; 19,15 часа — Предаване за пионерите; 20,15 ч. — Наука и техника; 20,35 часа — Съветският художествен филм „Възкресение“ — II серия

15 АВГУСТ, СРЯДА: 17 часа — Предаване за работническите колективи; 19.00 часа — Предаване за селото.

16 АВГУСТ, ЧЕТВЪРТЪК: 19,00 часа — Телевизионен преглед; 19,20 часа — Предаване за учащите се; 19,40 часа — Класическото изкуство — музей Замбакчан; 20,00 часа — „Веселата война“ — филм; 21,20 часа — Забавна музика на различни инструменти.

18 АВГУСТ, СЪБОТА: 19.00 часа — Телевизионен преглед; 19,15 часа — Пред картата; 19,30 часа — Предаване за пионерите; 20,25 часа — Унгарският игрален филм „Лъчи по леда“; 21,45 часа — „Разходка със самолет“ — музикално-забавен филм на румънската телевизия.

МАЛКА ОБЯВА

Продавам 15 пчелни семейства в разборни кошери „даданблат“. Може и чрез „Живснаб“, поради изселване. Справка: Стефан Лазаров Стаьев — Павликени

Как стана това в Куба

от Хенрих БОРОВИК

10)

Дълго мислихме как да постъпим. Трябва ни няколко дена, за да доставим материали и да направим мини. Как да спечелим време? И ето дойде идея. Не помня сега, кой точно я предложи, струва ми се, Малчугана. През нощта се добрахме до шосето и изкопахме около двадесет ями, като после ги засипахме с прясна пръст. Сутринта изглеждаше, сякаш шосето беше минирано.

Батистовци не се решиха да настъпят този ден. На другата сутрин те изпратиха сапьори, които, естествено, не откриха мини. Но това, изглежда, предизвикало у тях опасно подозрение: те се страхуваха от изненади. Може би, подозираха, че мините са някакво ново устройство. Така те изчакаха три или четири дни.

А когато откриха хитростта ни и рискуваха да хвърлят върху нас танкове на шосето, в ямите, бяха заложени вече истински мини. Настъплението се провали.

Такива мистификации устройвахме често. Обещах да ви разкажа за канализационните тръби. . . Имаше такава история.

По една от реките в Баракоа плуваха крайбрежни кораби. Те превозваха продоволствие, понякога боеприпаси за батистовските войски. Охраната на тези кораби беше малка — три-четири войника. Батистовците знаеха, че ние нямаме даже едничко мъничко корабче, нито един въоръжен катер, поради това безбоязнено, под носа ни, превозваха боеприпаси и продукти, които ни бяха страшно нужни.

Ние дълго мислихме как да завземем макар и едно от тези корабчета. Най-сетне намерихме изход.

Набавихме си голяма рибарска лодка. На носа ѝ установихме голяма тринога, подобна на статив за киноапарат, а на нея закрепихме съсче разширена канализационна тръба. Когато се спускаше здрач, ние излизахме на лодката, вземайки със себе си две ловни пушки-двуцевки. Под прикритието на нощта се доближавахме до кораба и започвахме да предаваме в рупорната тръба заповед: да спрат на брега. Ако корабът не се подчиняваше, нашата лодка най-нахално се движеше редом с кораба, а в рупора продължавахме с уверен глас да даваме заповеди. Ако и този път корабът отказваше да изпълни нашата воля, ние въвеждахме в бой канализационната тръба. В нея поставяхме ловна пушка и едновременно натискахме двата спусъка. Раздаваше се силен гръм. От тръбата изригваше пламък. Веднага поставяхме другата ловна пушка — и отново натискахме двата спусъка.

— Това са предупредителни изстрели! — викахме ние в рупора. — Третият изстрел ще ви отправи при рибите! . . .

Изглежда, произвеждахме впечатление на добре въоръжен стражеви катер. Така заловихме три или четири корабчета, докато батистовци не прекратиха плаването по реката.

Но венец на нашата дейност разбира се, беше дон Пепе. Вие не знаете какво е това, нали?О-о! Това е славен приятел, нашият дон Пепе. Огромно, неугледно и симпатично оръдие. Представете си ловна пушка, удължена четири пъти, с двадесет-тридесет пъти по-голям диаметър. Това беше нашият дон Пепе.За цев на дон Пепе служеше пак канализационна тръба. Зареждаше се по същия начин, както ловна пушка. Чашите на снарядите приготовлявахме от огромни кутии, в които компанията „ЕССО“ пускаше масло за автомобили.

Батистовски самолети често ни бомбардираха. Но или американците изпращаха на Батиста не толкова прясна стока, или пръстта беше мека, но не всички бомби избухваха. Ние после ги откопавахме и правехме от всяка по няколко малки бомбички. И, разбира се, снаряди за дон Пепе.

Дон Пепе произвеждаше с нищо несравним шум. Аз никога не съм чувал как стрелят оръдията на голям военен кораб но мисля, че те не предизвикват и една десета от ония повреди на барабанната преграда, които ние претърпявахме от дон Пепе. Снарядите му летяха и се пръскаха с някакъв особен вой и грохот. Вярно, на два метра от мястото на взрива можеш да останеш невреден, но шумът беше толкова силен, че противникът понякога се паникьосваше. . .

Дон Пепе беше символ на нашата борба. Той обезпечи успех в много боеве макар и да имаше случаи, когато за да го заредим тубехме много повече време, отколкото да победим в боя. Боят вече свършваше, а дон Пепе още се готвеше да стреля.

По конструкция пиратските чугунени оръдия, които можете да видите в Сантяго-де-Куба или в Тринидад, правени преди пет-шест века, бяха върх на техническата мисъл в сравнение с дон Пепе.

Но независимо от това дон Пепе, появил се на свят в средата на XX век, съществува, допринесе твърде много полза, а главното постави началото на съществуването на цяло поколение дон Пепе-малки, които ние разпределяхме сред колоните от Втория фронт на името на Франк Паис.

Ако трябва да бъда честен и да кажа истината докрай, то най-първият дон Пепе стреля малко — скоро в тръбата се появи пукнатина. Но затова на неговия горчив опит ние се научихме как трябва да се правят оръдия. И затова като стар заслужил производител, той стоеше в яслите, пазен с нежните погледи на работниците от нашите работилници. А неговите потомци самоотвержено бумтяха на предните позиции на въстаническата армия, всявайки суеверен ужас сред враговете.

Дон Пепе беше, разбира се, колективно създание, но все пак главен негов конструктор беше оня забележителен момък —Малчугана. Той загина в края на петдесет и осма. Загина глупаво: чистеше пистолета си („колт—38“) и куршума влезе в корема му. . .

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58, зам. гл редактор — 25-26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25-27; отдел „Народно стопанство“ — 24-59; отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31-47; счетоводство — 32-59; канцелария — 31-25; коректори и дежурен редактор 24-89